

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

Poslovni broj: P-581/2021-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, po sucu Snježani Kozina kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Anice Turda iz Mirkovaca, Vukovarska 90F, OIB: 48565802734, zastupane po punomoćniku Marku Drnasinu, odvjetniku iz Vinkovaca, protiv tuženika Banka kovanica d.d. iz Varaždina, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637, zastupan po Odvjetničkom društvu Mihalić & Pikija d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti ugovora i isplate, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 14. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Marka Drnasina, odvjetnika iz Vinkovaca, i punomoćnika tuženika u zamjeni Ivane Ranogajec, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom uredu Mihalić & Pikija d.o.o. iz Zagreba, te potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 28. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 2. Ugovora o nenamjenskom kreditu uz valutnu klauzulu broj 33020010865 u dijelu u kojem se navodi da je kamatna stopa promjenljiva s Odlukom o kamatnim stopama kreditora bez navođenja ikakvih objektivnih parametara za promjenu iste koji Ugovor je zaključen između tužiteljice Anice Turda iz Mirkovaca, Vukovarska 90F, OIB: 48565802734, kao korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 6.915,63 EUR u protuvrijednosti u kunama po prodajnom tečaju za devize Kreditora i tuženika Banka kovanica d.d. iz Varaždina, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637, te stoga isti članak ne proizvodi nikakav pravni učinak za ugovorne strane.

II. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 4. istog Ugovora o kreditu broj 33020010865 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine kojim se regulira otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju za devize Kreditora za valutu ugovora (EUR), odnosno primjena valutne klauzule (otplata mjesečnih anuiteta vezanu uz tečaj EUR na dan plaćanja anuiteta) tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine.

III. Nalaže se tuženiku Banka kovanica d.d. iz Varaždina, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637, da tužiteljici Anici Turda iz Mirkovaca, Vukovarska 90F, OIB: 48565802734, s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem ništetne

odredbe o tečajnoj razlici izvrši isplatu novčanog iznosa od 460,64 eura (četiristo šezdeset eura i šezdeset četiri centa) i to na svakomjesečni pojedinačni iznos kako slijedi:

- mjesec svibanj 2009., iznos od 4,26 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 5. 2009., pa do isplate,
- mjesec lipanj 2009., iznos od 3,07 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 6. 2009., pa do isplate,
- mjesec srpanj 2009., iznos od 4,77 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 7. 2009., pa do isplate,
- mjesec kolovoz 2009., iznos od 5,28 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 8. 2009., pa do isplate,
- mjesec rujan 2009., iznos od 5,37 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 9. 2009., pa do isplate,
- mjesec listopad 2009., iznos od 4,94 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 10. 2009., pa do isplate,
- mjesec studeni 2009., iznos od 6,28 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 11. 2009., pa do isplate,
- mjesec prosinac 2009., iznos od 7,50 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 12. 2009., pa do isplate,
- mjesec siječanj 2010., iznos od 7,16 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 1. 2010., pa do isplate,
- mjesec veljača 2010., iznos od 6,82 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 28. 2. 2010., pa do isplate,
- mjesec ožujak 2010., iznos od 2,71 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 3. 2010., pa do isplate,
- mjesec travanj 2010., iznos od 2,50 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 4. 2010., pa do isplate,
- mjesec svibanj 2010., iznos od 2,78 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 5. 2010., pa do isplate,
- mjesec lipanj 2010., iznos od 1,59 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 6. 2010., pa do isplate,
- mjesec srpanj 2010., iznos od 2,53 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 7. 2010., pa do isplate,
- mjesec kolovoz 2010., iznos od 2,98 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 8. 2010., pa do isplate,
- mjesec rujan 2010., iznos od 3,28 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 9. 2010., pa do isplate,
- mjesec listopad 2010., iznos od 4,08 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 10. 2010., pa do isplate,
- mjesec studeni 2010., iznos od 5,46 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 11. 2010., pa do isplate,
- mjesec prosinac 2010., iznos od 4,86 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 12. 2010., pa do isplate,
- mjesec siječanj 2011., iznos od 5,23 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 1. 2011., pa do isplate,
- mjesec veljača 2011., iznos od 5,36 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 28. 2. 2011., pa do isplate,
- mjesec ožujak 2011., iznos od 4,82 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 3. 2011., pa do isplate,

- mjesec travanj 2011., iznos od 4,33 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 4. 2011., pa do isplate,
- mjesec svibanj 2011., iznos od 5,65 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 5. 2011., pa do isplate,
- mjesec lipanj 2011., iznos od 4,67 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 6. 2011., pa do isplate,
- mjesec srpanj 2011., iznos od 6,00 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 7. 2011., pa do isplate,
- mjesec kolovoz 2011., iznos od 6,32 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 8. 2011., pa do isplate,
- mjesec rujan 2011., iznos od 6,68 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 9. 2011., pa do isplate,
- mjesec listopad 2011., iznos od 6,57 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 10. 2011., pa do isplate,
- mjesec studeni 2011., iznos od 6,79 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 11. 2011., pa do isplate,
- mjesec prosinac 2011., iznos od 7,33 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 12. 2011., pa do isplate,
- mjesec siječanj 2012., iznos od 7,92 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 1. 2012., pa do isplate,
- mjesec veljača 2012., iznos od 8,12 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 28. 2. 2012., pa do isplate,
- mjesec ožujak 2012., iznos od 6,93 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 3. 2012., pa do isplate,
- mjesec travanj 2012., iznos od 7,35 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 4. 2012., pa do isplate,
- mjesec svibanj 2012., iznos od 7,83 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 5. 2012., pa do isplate,
- mjesec lipanj 2012., iznos od 6,99 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 6. 2012., pa do isplate,
- mjesec srpanj 2012., iznos od 7,13 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 7. 2012., pa do isplate,
- mjesec kolovoz 2012., iznos od 6,45 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 8. 2012., pa do isplate,
- mjesec rujan 2012., iznos od 5,96 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 9. 2012., pa do isplate,
- mjesec listopad 2012., iznos od 7,38 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 10. 2012., pa do isplate,
- mjesec studeni 2012., iznos od 7,68 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 30. 11. 2012., pa do isplate,
- mjesec prosinac 2012., iznos od 7,59 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 12. 2012., pa do isplate,
- mjesec siječanj 2013., iznos od 8,21 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 1. 2013., pa do isplate,
- mjesec veljača 2013., iznos od 8,27 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 28. 2. 2013., pa do isplate,
- mjesec ožujak 2013., iznos od 198,32 eur, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 20. 3. 2013., pa do isplate,

s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 31. 1. 2011., pa do isplate, sve to zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje

kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za tri postotna poena, te nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 1.269,35 eura (tisuću dvjesto šezdeset devet eura i trideset pet centi), sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica s dijelom tužbeno zahtjeva u odnosu na trošak parničnog postupka u iznosu od 418,81 eura (četiristo osamnaest eura i osamdeset jedan cent) kao neosnovanom.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je po punomoćniku 23. prosinca 2021. podnijela tužbu ovome sudu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi navodi da je s tuženikom zaključila 12. 5. 2009. Ugovor o nenamjenskom kreditu uz valutnu klauzulu broj 33020010865 u iznosu od 6.915,63 eura koji je tužiteljici stavljen na raspolaganje u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju tužene poslovne banke za devize važećem na dan isplate, na rok otplate od 72 mjesečnih anuiteta.

1.2. Tužiteljica navodi da je predmetnim Ugovorom (čl. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9) ugovoreno korištenje, osiguranje tražbine, način vraćanja (iznosa kredita i pripadajuće kamate) te posljedice i eventualni rizici promjene tečaja, kamatna stopa koja je promijenjiva, a utvrđuje se jednostrano Odlukom o kamatnim stopama kreditora ili drugog akta banke, bez ikakvog navođenja daljnjih odrednica ili bližih pojašnjenja o načinu promjene kamatne stope. Prilikom sklapanja Ugovora, tužiteljici nije uručena nikakva daljnja dokumentacija - Opći uvjeti banke ili Odluke o načinu obračuna - izračuna kamatne stope, niti joj je objašnjen mehanizam primjene kamatne stope, odnosno parametri od kojih ovisi kretanje visine kamatne stope tijekom trajanja otplate kredita.

1.3. Tijekom razdoblja otplate kredita tužena Banka je značajno povećala predmetnu ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu bez da je omogućila tužiteljici da pregovara o visini iste, a niti su tužiteljici razjašnjeni objektivni parametri uslijed promjene kojih bi eventualno došlo do opravdane promjene - povećanja kamatne stope. Zbog naprijed navedenog, tužiteljica smatra da je odrednica o promjenljivoj kamatnoj stopi i načinu primjene iste sadržana u Ugovoru o kreditu neodređena odnosno neodrediva, te je kao takva ništetna i nema pravni učinak na obveznopravni odnos stranaka.

1.4. Tužiteljica se nadalje poziva na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/2013 iz kolektivnog postupka koji je Savez udruga za zaštitu potrošača Potrošač kao ovlašteni tužitelj, vodio protiv osam banaka (predmetnu Presudu u međuvremenu je svojom presudom Revt-249/2014-2 od 9. travnja 2015. potvrdio i Vrhovni sud RH, te i Ustavni sud RH svojom Odlukom U-III-2521/2015), kojom je utvrđeno su u razdoblju od 10. rujna 2004. do 31. prosinca 2008., a koje povrede traju i nadalje, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koriste nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna. Slijedom izloženog, svako povišenje kamatne stope na temelju ništene odredbe imalo je za posljedicu stjecanje bez pravne osnove na strani tuženika, po pravnoj osnovi koja je naknadno utvrđena ništetnim, protivno čl. 1111. ZOO/05 u svezi primjene i čl. 26. ZOO/05.

1.5. Nadalje, navodi da je predmetnim ugovorom o kreditu otplata kredita ugovorena u jednakim mjesečnim anuitetima, prema otplatnom planu, uplatom potrebnog iznosa u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju za devize kod Kreditora. Dospijeće anuiteta ugovoreno je u pravilu svakog mjeseca po predmetnom kreditu tečaj EUR rastao je u odnosu na HRK, što je imalo za posljedicu povećanje anuiteta nominalno iskazano u HRK, više od početnog anuiteta. Zbog naprijed navedenog tužitelj smatra, da je navedena odredba u valutnoj klauzuli ugovorena u predmetnom ugovoru o kreditu nepoštena, neodrediva, izaziva neravnotežu prava i obveze na štetu potrošača, te kao takva ništetna i nema pravni učinak na obvezno pravni odnos ugovornih stranaka. Sukladno navedenom, tužiteljica ovom tužbom potražuje od tuženika povrat svih preplaćenih iznosa koje je preplatila temeljem ništete odredbe o tečajnoj razlici uz pripadajuće kamate i naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prije svega istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda, a sve to iz razloga jer su stranke sporazumno ugovorile mjesnu nadležnost suda u Varaždinu i to temeljem odredbe čl. 17. Ugovora o kreditu.

2.1. Nadalje, tuženik prvenstveno ističe da tužitelj nema – niti je obrazložio, pravni interes za podnošenjem tužbe radi utvrđenja. Tužitelj, iako paušalno ističe da je sklapanjem Ugovora o kreditu došlo do „preplate iznosa“, ne navodi kojih iznosa, iz kojeg razloga i na koncu iz čega to proizlazi. Samo utvrđenje ništete pojedinih odredbi Ugovora o kreditu broj 33020010865 nema za tužitelja nikakav značaj, niti je tužitelj na bilo koji način pojasnio pravni interes sukladno odredbi čl. 187. Zakona o parničnom postupku pa stoga tuženik predlaže sudu tužbu na utvrđenje bez opravdanog pravnog interesa, odbaciti.

2.2. Tuženik nadalje tvrdi da po Ugovoru o kreditu broj 33020010865 sklopljenom između stranaka uopće nije bilo nikakvih promjena što se tiče visine kamate ili naknade, pa dakle uopće nije došlo do promjene anuiteta u plaćanju obveze. Kredit je plasiran dana 12. 5. 2009. pod uvjetom i na način kako je određeno kroz odredbe Ugovora o kreditu, pa je anuitet kredita iznosio 128,37 eura u protuvrijednosti kuna prema prodajnom tečaju Banke Kovanica d.d. za devize kako je i ugovoreno, te tvrdi da je za cijelo vrijeme otplate kredita, anuitet ostao nepromijenjen i da je tako plaćan od strane tužitelja.

2.3. Nadalje, tuženik ističe da se tužitelj ne može pozivati na presudu koja je donesena u postupku radi kolektivne zaštite interesa potrošača budući tuženik u tom postupku nije bio stranka. Dodatno, ugovor o kreditu u odnosu na kojeg tužitelj zahtijeva utvrđenje ništete pojedinih odredbi nije sklopljen uz valutnu klauzulu u CHF, nego u EUR. Stoga se odredba čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača i čl. 502.c Zakona o parničnom postupku u kontekstu primjene zaključaka iz spomenute Presude ne može odnositi na tuženika jer on nije bio stranka kolektivnog spora.

2.4. Tuženik smatra da su tužitelju prilikom ugovaranja kredita pojašnjenje sve njegove odredbe, kao i odredba o mogućoj promjeni kamatne stope te značaj valutne klauzule. Tužitelju su prije sklapanja Ugovora o kreditu predloženi i pojašnjeni opći uvjeti poslovanja tuženika kao i drugi interni akti kojima se uređuje kreditno poslovanje sa građanima. Tužitelj nikada niti prije, niti tijekom kreditnog odnosa nije isticao da ne bi razumio pojedine odredbe ugovora o kreditu ili bi mu one bile nejasne. Naprotiv, tužitelj je tražio kredit kod tuženika, koji mu je odobren pod uvjetima i na način kako su stranke sporazumjele. U konkretnom slučaju stoga tuženik smatra da nema mjesta upiranju na nepoštene odredbe, na odredbe o kojima se nije pregovaralo i slično jer tužitelj je ravnopravno sudjelovao u ovom kreditnom poslu koji je sklopljen na njegov

zahtjev, uz valutnu klauzulu koja je uobičajena i dopuštena u našoj zemlji, dok je ugovorena kamatna stopa ostala neizmijenjena za cijelo vrijeme trajanja kreditnog posla te je plaćana u ugovorenom iznosu bez promjene. Zbog činjenice da je kredit otplaćen 20. 3. 2013. tuženik opreza radi ističe i prigovor zastare. Radi svega izloženog predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troškova tuženiku.

3. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja tužiteljica je konačno uredila svoj tužbeni zahtjev u podnesku od 28. listopada 2025., na način da uz deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti, potražuje preplaćeni iznos na ime tečajne razlike iznos od 460,64 eura, uz pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od svakomjesečnog preplaćenog iznosa do isplate.

4. Sud je odlučujući o prigovoru mjesne nenadležnosti isti prigovor odbio rješenjem broj P-581/2021-7 od 24. svibnja 2022.

5. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u presliku ugovora o nenamjenskom kreditu uz valutnu klauzulu broj 33020010865 od 12. 5. 2009. (list 6-10), otplatna tablica (list 11-13), izvode iz aplikacije Bank up (list 28-36), tečajne liste za valutu (list 97-125), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Tomislavu Borković, dipl.oec. iz Vinkovaca, 26. 9. 2023. (list 143-148), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Željke Frauenheim i Jasmine Babaj na ročištu 13. 5. 2025. (list 181-183), proveden je dokaz salužanjem vještaka i tužiteljice na ročištu 2. 12. 2025. (list 202-204), izvršen je uvid u dopunu nalaza vještaka od 20. 10. 2025. (list 205-208), uvid u opis transakcija (list 210-379), očitovanje vještaka od 8. 1. 2026. (list 382-383), isplaticu iz blagajne (list 388), obračun banke – stanje kredita po uplatama (list 389-392), lista prometa kredita (list 396-405), te je proveden dokaz ponovnim saslušanjem vještaka radi usmenog obrazloženja od 14. 5. 2026. (list 413-416).

5.1. Na održanom ročištu kod ovog suda 14. 5. 2026. sud je odbio dokazni prijedlog za provođenjem novog financijsko – knjigovodstvenog vještačenja jer bi isto bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka, te je odbijen i prijedlog za ponovnim pozivanjem predloženog svjedoka Nediljke Radovanović obzirom da je ista bila već četiri puta pozivana na adresi koja je utvrđena uvidom u JRO, te je dostava poziva svaki put vraćena s naznakom "obaviješten, nije podigao pošiljku".

6. Tužiteljica u svom iskazu na ročištu od 2. 12. 2025. navodi da se sjeća da je s tuženom bankom Kovanica zaključila ugovor o kreditu i zna da ga je otplatila, ali se ne može točno sjetiti datuma no dozvoljava mogućnost da je to bilo 12. 5. 2009. To je bio već pripremljen ugovor kao gotov obrazac i ona ga je samo morala odnijeti kod javnog bilježnika na ovjeru. To je bio nenamjenski kredit za dovršavanje kuće. U banci joj nitko nije objašnjavao niti što je promjenjiva kamatna stopa niti valutna klauzula, dobila je samo ugovor da potpiše. U to vrijeme nije imala otvorenu firmu niti obrt. Nije imala udio u trgovačkom društvu, a kredit nije koristila kao poreznu olakšicu. Nije imala mogućnosti ništa pregovarati oko pojedinih odredbi ugovora, već potpisati ugovor pod uvjetima koje su oni odredili. Ugovor je naknadno pročitala. Ne sjeća se više je li tražila da joj se pojasne pojedine odredbe ugovora obzirom na protek vremena. Nije banci uputila nikakve prigovore jer nije znala da će nešto mijenjati u kreditu. Mislila je kako su dogovorili da će tako biti do kraja otplate kredita.

7. Saslušane u svojstvu svjedoka Željka Frauenheim i Jasmina Babaj na ročištu od 13. 5. 2025. obje iskazuju da tužiteljicu ne poznaju, da nisu bile prisutne kada je tužiteljici ponuđen kredit u ovoj banci, da im nisu poznati uvjeti kreditiranja koji su bili u vrijeme zaključenja ugovora ovog ugovora o kreditu, kao i da nisu više djelatnice ove banke.

8. Temeljem provedenog dokaznog postupka, cijeneći brižljivo i savjesno svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP) sud je utvrdio slijedeće:

8.1. Između stranaka je nesporna činjenica da je tužiteljica kao korisnik kredita s tuženikom kao davateljem kredita zaključila ugovor o kreditu 12. svibnja 2009. na iznos od 6.915,63 eura u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju kreditora za devize važećem na dan isplate. Nesporno je da su od strane korisnika kredita u cijelosti podmirene obveze proistekle iz navedenog ugovora o kreditu, te da je to bio nenamjenski kredit.

8.2. Nesporno je među parničnim strankama da je u postupku koji se vodio radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. donesena pravomoćna presuda, a kojom presudom je utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora ista banka kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku banke o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te da je ista presuda u tom dijelu potvrđena i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014.

8.3. Nesporno je nadalje da je istom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. srpnja 2013. i to točkom 1. utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima na način da je koristio u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju na način da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja istih ugovora tužena banka kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim bitnim parametrima potrebnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

8.4. Nesporno je da je u pogledu ništetnosti ugovaranja promjenjive kamatne stope i valutne klauzule ista presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., a da je istu presudu potvrdio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019.

9. Između stranaka je sporno pitanje zastare, pitanje ništetnosti odredbi ugovora u dijelu koji se odnosi na kamatnu stopu i valutnu klauzulu, te pitanje neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana.

10. U odnosu na spornu činjenicu tj. pitanje ništetnosti dijela odredbe članka 2. Ugovora o kreditu kojim je ugovoreno da je tužiteljica dužna platiti tužitelju kamatu po stopi koja je promjenjiva sukladno odlukama banke o kamatnim stopama, te ništetnosti odredbe članka 4. kojim je ugovoreno da se kredit isplaćuje u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom deviznom tečaju kreditora važećim za EUR, dok se obveze obračunavaju i iskazuju u stranoj valuti, a plaćanja novčanih obveza vrše u kunskoj protuvrijednosti valute Ugovora, korištenjem prodajnog tečaja kreditora, sud je primijenio odredbe Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09. i 133/09., dalje u tekstu: ZZP/07) koji zakon je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, tj. na dan 12. svibnja 2009.

11. U odnosu na spornu činjenicu tj. pitanje ništetnosti dijela odredbe Ugovora o kreditu sud je primijenio odredbe Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/07., dalje: ZZP/07) koji zakon je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

11.1. Prema odredbi članka 96. stavak 1. ZZP/07 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

11.2. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav robe i usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi članka 98. ZZP/07.

11.3. Odredbom članka 102. stavak 1. i 2. ZZP/07 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

12. Analizirajući spornu odredbu Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja se utvrđuje odlukom kreditora, tj. tuženika, proizlazi da se radi o ugovornoj odredbi u odnosu na koju je u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 utvrđeno da predstavlja povredu propisa i zaštite potrošača. Ovo stoga jer je odredba o promjeni kamatne stope kao cijene kredita jedna od ključnih odredbi ugovora o kreditu koja motivira ili demotivira korisnike kredita na zaključenje istog pa je stoga neopravdano prepustiti promjenu kamatne stope jednostranoj odluci banke, dakle, samo jednoj ugovornoj strani dok s druge strane klijent kao korisnik kredita ne raspolaže znanjem koje je potrebno za razumijevanje funkcioniranja tržišta kredita. U takvoj situaciji korisniku kredita potrebno je pružiti cjelovite informacije u odnosu na značaj i promjenu kamatne stope u odnosu na prvotno ugovorenu, kako bi korisnik kredita mogao procijeniti da li isti odgovara njegovim financijskim potrebama i mogućnostima. Tim više jer se u postupku kolektivne zaštite potrošača pravomoćno

utvrdilo da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Stoga obzirom je izostalo određivanje takvih parametara, to naznačena odredba nije razumljiva, napose imajući u vidu činjenicu da je tuženik mogao u svakom trenutku sukladno svojim internim aktima mijenjati kamatnu stopu, a što je isti i učinio, bez mogućnosti utjecaja korisnika kredita na navedeno, to je tužitelj kao korisnik kredita stavljen u neravno prava položaj kao potrošač u odnosu na banku.

13. U konkretnom slučaju izostalo je uvažavanje interesa tužitelja jer isti nije mogao utjecati na promjenu kamatne stope, a što je suprotno odredbi članka 4. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01., 35/05., 41/08., 63/08., 134/08., 78/15., 29/18., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje: ZOO). Stoga je neosnovano pozivanje tuženika da je navedena odredba razumljiva i da nije dovela do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana. Također posebno se napominje da je na tuženiku teret dokazivanja glede činjenice da su stranke pojedinačno pregovarale o spornoj odredbi, a što tuženik tijekom postupka nije dokazao prvenstveno imajući u vidu činjenicu da se radi o tipskom tj. formuliranom ugovoru. Navod tuženika da ugovorna odredba kojom se banka ovlašćuje da mijenja kamatnu stopu nije sama po sebi nepoštena niti određiva, ne ukazuje na to da su stranke pojedinačno pregovarale o spornim odredbama. Ovdje sud ima u vidu činjenicu da se radi o tipskom ugovoru gdje je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi sastavni dio standardnog ugovora o kreditu koji je sačinio tuženik te tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj te odredbe i u trenutku sklapanja ugovora o kreditu nije mogao objektivno istu sagledati kao cjelinu zbog čega je takva odredba uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama tužitelja kao korisnika kredita u odnosu na banku.

13.1. Stoga proizlazi da su navedene odredbe Ugovora o kreditu nepoštene ugovorene odredbe u smislu odredbe članka 96. i 98. ZZP/07 slijedom čega su iste i ništavne sukladno članku 102. ZZP/07, pa je stoga sud u navedenom dijelu usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

13.2. Nadalje, analizirajući sporne odredbe Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se korisnik kredita obvezuje platiti banci kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva, te vezivanje glavnice za tečaj EUR u odnosu na hrvatsku kunu, gdje izmjena kamatne stope vrši temeljem Izmjena i dopuna odluke o kamatama banke, a visinu glavnice prepustiti promjeni tečaja eura, dok s druge strane klijent kao korisnik kredita ne raspolaže znanjem koje je potrebno za razumijevanje funkcioniranja tržišta kredita, sud izvodi zaključak da se radi o ugovornim odredbama koje predstavljaju povredu propisa i zaštite potrošača. Ovo stoga jer je odredba o promjeni kamatne stope kao cijene kredita jedna od ključnih odredbi ugovora o kreditu koja motivira ili demotivira korisnike kredita na zaključenje istog pa je stoga neopravdano prepustiti promjenu kamatne stope jednostranoj odluci banke, dakle, samo jednoj ugovornoj strani dok s druge strane klijent kao korisnik kredita ne raspolaže znanjem koje je potrebno za razumijevanje funkcioniranja tržišta kredita. U takvoj situaciji korisniku kredita potrebno je pružiti cjelovite informacije u odnosu na značaj i promjenu kamatne stope u odnosu na prvotno ugovorenu, kako bi korisnik kredita mogao procijeniti je li isti odgovara njegovim financijskim potrebama i mogućnostima. Također o navedenoj ugovornoj odredbi stranke nisu pregovarale obzirom tužitelj nije imao mogućnost utjecaja na navedene odredbe već je iste sadržane u ugovoru mogao samo kao takve prihvatiti ili ne prihvatiti. Dakle, tužitelju nije bila ostavljena mogućnost pregovaranja niti izbora glede povećanja kamatne stope ili vezivanja glavnice za tečaj eura u odnosu na hrvatsku kunu. Stoga obzirom je izostalo određivanje takvih

parametara, to naznačeni dio ugovora o kreditu nije razumljiv, napose imajući u vidu činjenicu da je tuženik mogao u svakom trenutku sukladno svojim internim aktima mijenjati kamatnu stopu, bez mogućnosti utjecaja korisnika kredita na navedeno, to je korisnik kredita stavljen u neravnopravan položaj kao potrošač u odnosu na banku.

13.3. Nadalje, kriteriji o ugovaranju eura kao valute za koju je vezana glavnica kredita uz obvezu korisnika kredita snositi cjelokupni rizik tečajne razlike, trebali su biti precizirani već u Ugovoru o kreditu. U konkretnom slučaju izostalo je uvažavanje interesa korisnika kredita jer isti nije mogao utjecati na promjenu kamatne stope, a što je suprotno odredbi članka 4. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05. i 41/08., dalje u tekstu: ZOO). Stoga je neosnovano pozivanje tuženika da su navedene odredbe razumljive i da nisu dovele do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana.

14. Nadalje u odnosu na dio ugovora o kreditu, a koji se odnosi na otplatu kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za EUR, a kojim je ugovorena valutna klauzula na način da tužitelj kredit otplaćuje u EUR izražen u kunskoj protuvrijednosti, po prodajnom tečaju za valutu ugovora prema tečajnoj listi kreditora na dan plaćanja, sud cijeni da su navedene odredbe također nepoštene i nišetne primjenjujući identično materijalno pravo iz istih razloga kao i u odnosu na utvrđenje nišetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi. Kod utvrđivanja nišetnosti odredbi ugovora o kreditu, a koje se odnose na ugovaranje valutne klauzule i načina izmjene kamatne stope, sud je posebno vodio računa da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14. i 110/15., dalje: ZZP/14), u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavak 1. toga Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, ali i odredbe članka 502.c ZZP-a kojim je propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih prava i interesa, a kojom je određeno da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćen tužbeni zahtjev iz tužbe za kolektivnu zaštitu potrošača, te da je u tom slučaju sud u pojedinačnom postupku vezan za ta utvrđenja. Cijeneći naprijed navedeno, a posebno da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, utvrđena nišetnost ugovornih odredbi o načinu promjene kamatne stope i o ugovaranju valutne klauzule, to je primjenjujući odredbe Zakona o parničnom postupku, presudu donesenu u tom sporu sud primijenio na ovaj konkretan slučaj.

15. Kako iz stanja spisa proistječe da tuženik nije s uspjehom osporio navode tužitelja da se o spornim dijelovima ugovornih odredbi iz točke 2. i 4. Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo, stoga je nedvojbeno da se radi o unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru o kreditu u kojem tužitelj kao korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj navedene odredbe, stoga je po shvaćanju ovoga suda sporna ugovorna odredba u navedenim točkama zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te su zbog toga ove odredbe nišetne u smislu članka 87. stavak 1. ZZP/03.

16. U ovom predmetu potrebno je posebno istaknuti u pogledu utvrđenja postojanja pravnog osnova tužbenog zahtjeva tužiteljice, kako je sukladno Zakonu o zaštiti potrošača bilo relevantno utvrditi je li banka transparentno informirala klijenta o rizicima valutne klauzule u euru, a uzimajući u obzir činjenice da je korisnik kredita u

to vrijeme primao plaću u novčanoj valuti kuna. U odnosu na valutu CHF, istina je da je euro ipak predstavljao stabilnu valutu i od 2023. je postao i službena valuta u Republici Hrvatskoj. No, to ne znači da se kod kredita u EUR takva ništetnost odredbe ugovora o valutnoj klauzuli u EUR ne može priznati. Ovo pogotovo kraj činjenice ako je banka pogrešno ili obmanjujuće informirala klijenta o valutnim rizicima.

17. Imajući u vidu naprijed citirane zakonske odredbe i iste dovodeći u vezu sa iskazom tužiteljice, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan, a radi utvrđenja visine preplaćenog dijela zbog primjene valutne klauzule provedeno je vještačenje po vještaku Tomislavu Borković dipl. oec. iz Vinkovaca.

17.1. Vještak je u svom nalazu i mišljenju od 26. 9. 2023. utvrdio da je ukupan iznos više plaćenih anuiteta uzimajući u obzir tečaj na dan dospijeca svakog pojedinačnog anuiteta u odnosu na tečaj na dan isplate kredita 12. 5. 2009. za 1 EUR = 7,25 kn utvrđen je u visini od 460,64 eura, protuvrijednosti 3.470,67 kuna. Za vrijeme trajanja otplate po kreditu nisu utvrđene promjene kamatnih stopa.

18. Radi primjedbi tuženika na nalaz i mišljenje vještaka sud je saslušao vještaka na ročištu od 2. 12. 2025. radi usmenog obrazloženja nalaza te je vještak ostao kod danog pismenog nalaza i mišljenja od 25. 1. 2023., kao i kod dostavljenog pismenog očitovanja na primjedbe tuženika od 20. 10. 2025. Ujedno je pojasnio da je glavnica kredita bila vezana uz valutu EUR, te da je prvi anuitet podmiren 30. 5. 2009. što je naveo u osnovnom nalazu i mišljenju, te je naveo dokumentaciju koja mu je bila dostupna tijekom izrade nalaza i mišljenja, a na osnovu koje je sačinio izračun razlike anuiteta nastalih uslijed promjena tečaja tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu. Tijekom izrade nalaza i mišljenja iz dostupne dokumentacije utvrdio je da nije bilo promjena kamatnih stopa u odnosu na ugovorom određenu kamatnu stopu stoga je vrijednosti anuiteta iskazane u prvom odnosno početnom otplatnom planu primijenio u izračunu razlike. Nadalje vještak iskazuje da je otplata kredita vršena po prodajnom deviznom tečaju kreditora, te napominje da su ovo pitanja koja proizlaze iz dokumentacije koju je izradila tužena poslovna banka. Tijekom izrade nalaza i mišljenja obuhvatio je razdoblje otplate kredita od početka otplate 31. 5. 2009. pa do konačne otplate 20. 3. 2013. U nalazu i mišljenju nije, obzirom na postavljeni zadatak vještačenja, uzeo u obzir isplatu od 23. 3. 2023. iznosa 861,31 kn, pa stoga ukoliko tuženik posjeduje takvu dokumentaciju može nalaz nadopuniti.

18.1. Nakon dostavljene dokumentacije od stane tuženika u sudski spis vještak se očitovao pismeni podneskom od 8. 1. 2026. te utvrdio uvidom u dostavljeni prilog da je dio programskog rješenja koji se odnosi na opis transakcija iskazan na engleskom jeziku uz šifrirani opis transakcija, te da se iz navedenog može zaključiti da je korisniku kredita izvršena isplata iznosa od 861,31 kn, no iz zaprimljenog nije mogao utvrditi osnov isplate odnosno da li je riječ o konačnom obračunu po predmetnom ugovoru o kreditu ili se radi o povratu preplaćenog iznosa utvrđenog vještačenjem. Iz opisnog dijela transakcije nije mogao sa sigurnošću utvrditi na što se odnose iznosi 3.090,16 kn, 123,60 kn, 550,68 kn, 0,04 kn, te da analitičke kartice konta na kojima su knjižena zaduženja i uplate po predmetnom ugovoru o kreditu po svim osnovama (glavnica, redovna kamata, zatezna kamata, troškovi i dr.) nisu dostavljene u predmetni spis. Stoga je ostao kod nalaza i mišljenja te utvrđenih razlika više plaćenih anuiteta.

18.2. Na održanom ročištu 14. 5. 2026. vještak je ponovno saslušan radi usmenog obrazloženja nalaza, a u odnosu na prigovore tuženika, te je nakon detaljnog

očitovanja u konačnici ostao u cijelosti kod nalaza i mišljenja od 25. 1. 2023. kao i kod svih naknadnih pismenih i usmenih očitovanja.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Tomislava Borković kao stručan i objektivan, zasnovan na vjerodostojnoj dokumentaciji i sačinjen prema opće prihvaćenoj metodologiji izračuna u identičnim predmetima. Iz nalaza vještaka utvrđeno je da je uslijed promjene tečaja više plaćen iznos od 460,64 eura na temelju ništetne ugovorne odredbe o primjeni valutne klauzule, pa kako upravo navedeni iznos tužitelj i potražuje po konačno uređenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 28. 10. 2025., to sud tužbeni zahtjev usvaja u cijelosti.

19.1. Naime, iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka proizlazi da je tijekom trajanja otplate kredita tužitelj zbog ništetnosti odredbi o valutnoj klauzuli platio viši iznos od ukupno 460,64 eura, to je sud obvezao tuženika na isplatu preplaćenih iznosa kako je to odlučeno u izreci ove presude.

19.2. Prema mišljenju suda tuženik je po osnovi odredbe članka 1111. ZOO-a obvezan vratiti tužitelju navedeni novčani iznose i to zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni mjesečno više plaćeni iznos, s tim da je kamata određena sukladno odredbi članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a.

20. U odnosu na prigovor zastare istaknut od strane tuženika, isti je po zaključku suda neosnovan. Naime, sukladno odredbi članka 361. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Kako je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., to znači da zastara nastupa od 15. lipnja 2023. Obzirom je tužba podnijeta 23. prosinca 2021. to znači da potraživanje tužitelja nije obuhvaćeno zastarom.

21. Imajući u vidu sve naprijed izloženo ovaj sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

22. Odluka o naknadi troškova parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi sa člankom 155. Zakona o parničnom postupku. Tužiteljici je sukladno označenoj vrijednosti predmeta spora i važećoj Odvjetničkoj tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22., 151/22. i 138/23., dalje: Tarifa) odobren trošak i to: za sastav tužbe u iznosu od 100,00 eura, za sastav tri podneska i to od 23. 5. 2022., 30. 10. 2023. i 28. 10. 2025. svaki u iznosu od 50,00 eura, za zastupanje na pet ročišta i to od 20. 10. 2022., 13. 5. 2025., 2. 12. 2025., 28. 4. 2026. i 14. 5. 2026. svako u iznosu od 100,00 eura, što uz pripadajući PDV u iznosu od 187,50 eura čini ukupan iznos od 937,50 eura.

22.1. Tužiteljici je također priznat uplaćeni trošak za vještačenje u iznosu od 265,45 eura, kao i trošak pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 66,40 eura, tako da je tužiteljici sveukupno dosuđen parnični trošak u visini od 1.269,35 eura.

22.2. Tužiteljici nije odobren zatraženi trošak pristupa ročištu od 28. 10. 2025. u zatraženom iznosu uključujući PDV budući je isto ročište odgođeno, kao i trošak vještačenja u zatraženom iznosu od 400,00 eura budući je isto tužiteljica predumjela iznosom od 265,45 eura. Tužiteljici također nije odobren trošak sudskih pristojbi na tužbu i presudu u iznosu od 159,26 eura budući je tužiteljica ovog troška oslobođena obzirom na Zakon o izmjenama zakona o sudskim pristojbama i to članak 11. stavak 1. točka 20. istog Zakona prema kojoj potrošači kao stečajni dužnici i tužitelji u

postupcima pokrenutima na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa imaju pravo na oslobođenje na plaćanja sudske pristojbe. Nadalje tužiteljici nije odobren zatraženi, a kako tužiteljica ovaj trošak nije niti platila to je u ovom dijelu tužbenog zahtjeva u iznosu od 159,26 eura odbijena, tako da je tužiteljica odbijena s dijelom troška parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 418,81 eura.

U Vinkovcima 28. svibnja 2026.

Sudac:
Snježna Kozina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana ovjerenog primitka istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu putem ovoga suda pismeno u tri primjerka.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnik Marko Drnasin, Vinkovci – pun. tužitelja
2. OD Mihalić & Pikija d.o.o., Zagreb – pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-b5c62**

Kontrolni broj: **0b2c6-0f5a8-d7246**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.